

Openbaar Ministerie

Arrondissementsparket 's-Hertogenbosch

- Staf Besturing en Bedrijfsvoering

Postadres Postbus 70581, 5201 CZ 's-Hertogenbosch

Aan de heer R. Horchner en
mw. A.E.C. Pijnenborg
Willem Alexanderplein 21
5271 AR Sint Michielsgestel

Bezoekadres

Leeghwaterlaan 8
5223 BA 's-Hertogenbosch
Telefoon (073) 6202020
Fax (073) 6202085

Onderdeel	S.B.B.
Contactpersoon	mw. R. Schellen - van Soelen
Doorkiesnummer(s)	073-6202010
Datum	24 november 2003
Ons kenmerk	Kab. 01/5083/03
Uw kenmerk	-
Bijlage(n)	-
Onderwerp	-

Bij beantwoording de
datum en ons
(eventuele) kenmerk
vermelden

Geachte heer en mevrouw,

Van de politie Brabant Noord ontving mijn parket uw aangiften van 10 september jl.

Omdat het over hetzelfde feitencomplex gaat en u samenwonend bent hoop ik dat u er genoeg mee neemt dat ik u in één brief antwoord waarbij ik voor de leesbaarheid soms overspring naar het noemen van uw beider achternamen.

Naar aanleiding van uw aangiften heb ik een officier van justitie die niet in de betreffende zaak betrokken is geweest opdracht gegeven het dossier te bestuderen en mij van advies te dienen.

Aan het College van Procureurs-Generaal heb ik de vraag voorgelegd of mijn parket een oordeel over het optreden van mr. De Jong kan geven of dat het College dit onderdeel naar zich toe wil trekken. Het College heeft er mee ingestemd dat mijn parket uw aangiften in hun geheel behandelt.

Onze bevindingen zijn als volgt:

De aangiften:

De kern van de aangiften kan zakelijk als volgt worden weergegeven:

1. Op het moment van aanhouding was er geen sprake van een redelijk vermoeden van schuld, waardoor aanhouding en inverzekeringstelling onrechtmatig waren, zodat er sprake is van wederrechtelijke vrijheidsberoving. Dit deel van de aangifte richt zich tegen T. de Jong en C. van Doorn.
2. Delen van het proces-verbaal zijn valselijk opgemaakt, omdat op basis van o.a. tapgesprekken de aangevers ten onrechte als betrokkenen bij

of verdachten van de productie van XTC, dan wel het ondersteunen van die productie zijn aangemerkt. Dit deel van de aangifte richt zich tegen de politieambtenaren Van Doorn, Van Os, Van de Ven en Van Roij.

3. Het proces-verbaal van aanhouding van Pijnenborg is valselijk opgemaakt, omdat de aanhouding niet in St. Michielsgestel, maar in Den Bosch zou hebben plaatsgevonden. Dit deel van de aangifte (van Pijnenborg) richt zich tegen de politieambtenaren Amukwaman en Aerts.

Ad 1. Wederrechtelijke vrijheidsberoving:

Hörchner:

Uit het proces-verbaal blijken een groot aantal feiten en omstandigheden, met name in de vorm van telefoongesprekken en het aantreffen van een XTC-laboratorium, in een ruimte die was gehuurd door de heer Hörchner, die objectief tot een redelijk vermoeden van schuld bij Hörchner, kunnen leiden. Blijkbaar is de rechter-commissaris het daarmee eens geweest, want deze heeft op 25 november 1999 (na het ontmantelen van het lab door de politie) een gerechtelijk vooronderzoek tegen de heer Hörchner geopend. Voorts heeft de rechter-commissaris in het kader van dat gerechtelijk vooronderzoek een doorzoeking in de woning van de heer Hörchner en mevrouw Pijnenborg gedaan. Tenslotte heeft de rechter-commissaris bij de voorgeleiding van de heer Hörchner diens in verzekeringstelling rechtmatig geoordeeld. Ook bij de behandeling ter terechtzitting zijn noch door de rechtbank, noch door het Gerechtshof vraagtekens gezet bij de redelijkheid van de verdenking jegens de heer Hörchner. Nu er sprake was van een redelijk vermoeden van schuld was het rechtmatig dat de heer Hörchner op 1 februari 2000 is aangehouden en in verzekering gesteld. De aangifte ter zake wederrechtelijke vrijheidsberoving mist derhalve grond.

Pijnenborg:

Mevrouw Pijnenborg is de partner van de heer Hörchner en incidenteel gebruiker van de ruimte, die was gehuurd door de heer Hörchner. Er zijn enkele tapgesprekken waaraan zij meedoet of waarin een relatie naar haar wordt gelegd. Het volgende staat vast: omstreeks 12 november 1999 worden er een grote hoeveelheid goederen (waaronder chemicaliën), die samen het XTC-lab vormen, van een locatie in Baarle-Nassau naar de ruimte van de heer Hörchner in Den Bosch gebracht. Op 16 november 1999 komt mevrouw Pijnenborg in deze ruimte, waar zij twee mannen overloopt, die haar min of meer uit het pand zetten. Zij zegt daar gezien te hebben dat een deel van de ruimte was afgeschermd met plastic. Blijkbaar maakt één en ander een dermate grote indruk op haar dat zij met de heer Hörchner, die in Polen verblijft contact opneemt. Naar aanleiding van dit contact komt de heer Hörchner spoorslags terug naar Nederland en wil dan dat het pand wordt ontruimd. Dat gebeurt allemaal halfslachtig en met weinig druk op de gebruikers. Bij de "inval" van de politie op 25 november 1999 blijkt dat het om een groot lab met veel hardware en chemicaliën gaat. Een en ander was nauwelijks verborgen. Een feit van algemene bekendheid is dat de chemicaliën, gebruikt bij de productie van XTC, een penetrante geur verspreiden. Met andere woorden: mevrouw Pijnenborg moet tenminste

hebben geroken of anderszins gemerkt hebben dat zich vreemde stoffen in de ruimte bevonden. Deze feiten en omstandigheden in samenhang bezien leiden tot de conclusie dat er een redelijk vermoeden jegens mevrouw Pijnenborg bestond, dat zij kennis droeg van criminele activiteiten in de betreffende ruimte waarover zij mede kon beschikken op het moment dat T. de Jong haar aanhouding gelastte en C. van Doorn haar daarna in verzekering stelde.

Er kan derhalve geen sprake zijn van "wederrechtelijke vrijheidsberoving" in de zin van art. 282 of 282a Sr. Ook in de strafzaak tegen mevrouw Pijnenborg heeft de rechter niet geconstateerd dat er onrechtmatigheden aan de aanhouding en in verzekeringstelling van mevrouw Pijnenborg kleefden. Anders zou er immers op voorhand een niet ontvankelijkheid van het O.M., dan wel de onrechtmatig verklaring van het bewijs zijn uitgesproken. Opvallend is dat blijkens het proces-verbaal van de zitting d.d. 19 september 2001 mevrouw Pijnenborg en haar raadsman helemaal geen verweer met betrekking tot genoemde dwangmiddelen hebben gevoerd!

Conclusie:

Op grond van het vorenstaande is er geen aanleiding om verder onderzoek te doen naar dit deel van uw beider aangifte. Kortweg gezegd komt het er op neer dat in een ruimte waarover u beschikkingsrecht had door personen uit uw kennissenkring een XTC-laboratorium werd geëxploiteerd en dat u toen u daarvan redelijkerwijs op de hoogte was, daarop niet onmiddellijk bijvoorbeeld door het waarschuwen van de politie heeft ingegrepen. Daarmee heeft u in de ogen van het O.M. de verdenking op u geladen dat u op enigerlei wijze betrokken was bij het exploiteren van dat laboratorium. De rechter heeft het O.M. hierin in eerste instantie gevolgd. Bij de beoordeling van de bewijsmiddelen die uiteindelijk uit het onderzoek zijn gebleken, is de rechter anders dan de officier tot conclusie gekomen dat hier geen sprake was van strafbaar handelen. Daarmee is evenwel géén oordeel uitgesproken over het bestaan van een gerechtvaardigde verdenking. Van een strafbaar feit gepleegd door de door u genoemde ambtenaren is niet gebleken.

Ad 2: Valsheid in geschrift in het proces-verbaal dan wel meined:

De processen-verbaal zijn opgebouwd uit een overzichtsproces-verbaal en bijlagen, die uit deelprocessenverbaal bestaan. In het overzichtsproces-verbaal worden de bevindingen van het onderzoek (samengevat) gerelateerd, waarbij telkens wordt verwezen naar de bijlagen voor de volledige teksten. In het overzichtsproces-verbaal worden onderbouwde conclusies getrokken, waarbij ten aanzien van de betrokkenheid van de diverse verdachten voortdurend het woord "vermoedelijk" wordt gebruikt. De processen-verbaal zijn zo opgesteld dat officier en rechter een eigen objectief oordeel kunnen vormen. Er is op geen enkele wijze gebleken dat enig proces-verbaal opzettelijk gecreëerde onwaarheden ten nadele van de aangevers bevat. De door de verbalisanten getrokken conclusies, voorafgegaan door "vermoedelijk" zijn gebaseerd op feiten en omstandigheden, die alle in enig deel van het totale proces-verbaal zijn opgenomen. Dat de uiteindelijke waardering van de rechter niet tot een veroordeling leidt doet daaraan niet af.

Conclusie:

Uit niets blijkt dat genoemde politieambtenaren enig stuk vals hebben opgemaakt of vervalst.

Ad 3: Valsheid in geschrifte met betrekking tot het proces-verbaal van aanhouding van mevrouw Pijnenborg.

Uit het procesdossier blijkt dat mevrouw Pijnenborg op 31 januari 2000 om 07.15 uur in uitdrukkelijke opdracht van de officier van justitie T. de Jong door de politieambtenaren Amukwaman en Aerts is **aangehouden**. Zij werd onmiddellijk overgebracht naar het hoofdbureau van politie in Den Bosch, alwaar zij om 07.50 uur werd voorgeleid aan de hulpofficier van justitie Van Doorn, die haar om 09.00 uur in verzekering stelde. De lezing van mevrouw Pijnenborg omtrent de aanhouding wordt op geen enkele wijze gestaafd. Integendeel: onder andere uit correspondentie tussen T. de Jong en de raadsman van mevrouw Pijnenborg (zie bijlage) blijkt dat de aanhouding, zoals beschreven in het proces-verbaal van aanhouding, een bewuste en weloverwogen beslissing van T. de Jong is geweest in het belang van het onderzoek (voorkomen collusiegevaar). Voor de rechtmatigheid van de aanhouding moge ik naar het bovenstaande onder Ad 1. verwijzen.

Conclusie:

Ook wat betreft het proces-verbaal van aanhouding heeft geen nader onderzoek te worden verricht. Van een strafbaar feit is niet gebleken.

Samenvattend moet ik u dus berichten dat ik geen strafvervolging zal instellen naar aanleiding van uw aangiften.

Over het besluit tot niet-vervolgen kunt u zich beklagen bij het Gerechtshof alhier.

Hoogachtend,
De hoofdofficier van justitie,

mr. R.W.M. Craemer.

